

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 18 febr. 1890, kl. 4 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel, omfattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

(1:a U. A.)

Pensionsstaten.

1:o. I afseende å denna stat, för hvilken gällande riksstat upptager 1,313,798 kronor, har Kongl. Maj:t icke föreslagit någon förändring; och får utskottet hemställa,

att Riksdagen må i riksstaten för år 1891 uppföra anslagen under pensionsstaten med oförändrade belopp.

Allmänna indragningsstaten.

2:o. Med anledning af en utaf fängvårdsstyrelsen, på hemställan af chefen för kronoarbeitskompaniet å Vaxholm, gjord framställning, har Kongl. Maj:t föreslagit, att underofficeren vid nämnda kompani *Anders Gustafren Lagergren* måtte berättigas att, när han efter uppnådd ålder af sextiofem år från underofficersbefattningen vid kompaniet erhållit afsked, från och med månaden näst efter den, under hvilken afskedet blefve honom beviljadt, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 600 kronor. *Angående pension för underoffice-
ren vid krono-
arbeitskompaniet å Vax-
holm A. G.
Lagergren.* [1.]

Af det statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementsärenden den 13 december 1889 (bil. 1, sid. 10 och 11) inhemtas,

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 4 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

att underofficeren Lagergren, som vore född den 5 februari 1825, antagits den 26 augusti 1844 till volontär vid vestgöta regemente, hvar efter han år 1851 blifvit anställd såsom sergeant vid kronoarbeitsbataljonen å Karlsborg och år 1860 erhållit fullmagt såsom fanjunkare vid samma bataljon;

att han, som år 1872 transporterades till kronoarbeitscorpsens station å Tjurkö, sedan den 1 maj 1873 vore anställd vid kronoarbeitskompaniet å Vaxholm med sergeants lön;

att hans löneförmåner för närvarande utginge med enahanda belopp, som före fastställande vid 1882 års riksdag af ny lönestat för en del af bevakningspersonalen vid fångvårdsanstalterna tillkommit de vid centralfängelserna anställde underofficerare, med undantag dock af ålderstillägg, eller med lön 700 kronor och beklädnadsbidrag 80 kronor, hvartill komme en årlig gratifikation, hvilken, enligt fastställd stat, till underofficerare vid kronoarbeitskompaniet utginge med högst 150 kronor, äfvensom bostad och ved; samt

att Lagergren, enligt intyg af vederbörande läkare, till följd af reumatisk värk och minnesslöhet vore oförmögen att sköta sin tjenst.

Vid sin framställning i ämnet hade fångvårdsstyrelsen erinrat, att Lagergrens vederlikar vid centralfängelserna, jemlikt 1882 års lönestat, uppbure sina löner från det bestämda anslaget för fångvården och vore berättigade att erhålla pension till belopp af 600 kronor, motsvarande lön och två ålderstillägg. Förenämnda lönestat afsåge emellertid icke de underofficerare, som vore anstälde vid kronoarbeitscorpsen. Orsaken till att dessa befattningar ej ansetts böra uppföras å ordinarie stat, hade varit den, att kronoarbeitscorpsen antagits komma att under den närmaste framtiden underkastas reglering. Efter 1882 års riksdag hade någon ändring uti ifrågakvarande afseende icke blifvit vidtagen, och underofficerarne vid kronoarbeitscorpsen, hvilkas löner fortfarande utginge af förslagsanslaget till fångars vård och underhåll, egde följaktligen icke på grund af nu gällande bestämmelser rätt till pension å allmänna indragningsstaten.

Statskontoret, hvars utlåtande i frågan inforrats, hade tillstyrkt fångvårdsstyrelsens framställning, under anförande, bland annat, att Lagergren varit längre tid i statens och fångvårdens tjenst, än som enligt 1882 års Riksdags beslut föreskrifvits i afseende å hans vederlikar vid centralfängelserna såsom vilkor för att de skulle komma i åtnjutande af pension.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagens bifallas.

3:o. Uppå derom gjord ansökan har Kongl. Maj:t föreslagit, att mönsterskrifvaren vid Jönköpings regemente *J. O. Wickbom* måtte, under vilkor att han vid uppnådd pensionsålder afginge från sin befattning, tilldelades pension å allmänna indragningsstaten, att med 700 kronor utgå från och med ingången af månaden näst efter den, i hvilken han från mönsterskrifvaretjensten erhöle afsked, äfvensom att Riksdagen måtte medgifva, att innehafvandet af denna pension ej måtte utgöra hinder för honom att uppbära den fyllnadspension, hvartill han på grund af kongl. brefvet den 9 februari 1858 kunde blifva berättigad.

Angående
pension för
mönsterskrif-
varen *J. O.*
Wickbom.
[2.]

Af det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokoll öfver landtförsvarsärenden den 6 december 1889 (bil. 2, sid. 12) inhemtas:

att *Wickbom* uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift anhållit, att han, som vore kvarstående å gammal stat, måtte till statsverket få afträda honom på lön anslagna boställena *Knutstorp*, $\frac{1}{2}$ mantal, och *Haborarp*, $\frac{3}{4}$ mantal, båda belägna inom *Ödestugu* socken af *Vestra härad* och *Jönköpings län*, mot rättighet att vid afskedstagandet åtnjuta 700 kronor i årlig pension utöfver de 300 kronor honom författningsenligt tillkomme; hvarjemte sökanden såsom skäl för bifall till ansökningen anført, att ifrågavarande boställen, hvilka vore för indelningshafvarens räkning utarrenderade på 20 år från 1880 års midfasta, lemnade i arrende tillsammans 1,412 kronor, och att statsverket sålunda genom en dylik åtgärd skulle beredas fördel; att arméförvaltningen uti infordradt utlåtande i ämnet anført, att, enär sökandens begäran att få till statsverket afträda sina boställen, hvilka, på sätt sökanden uppgifvit, vore genom kronans försorg utarrenderade, med rättighet för sökanden att under sin tjenstetid uppbära arrendeafkomsten, icke åtföljdes af sökandens förklaring att han vore villig öfvergå på den för kvarstående mönsterskrifvare bestämda nya interimslönestat, sökandens framställning i denna del icke syntes kunna till någon åtgärd föranleda; att, beträffande sökandens anhållan att vid afgång från tjensten honom måtte tilldelas pension å allmänna indragningsstaten med 700 kronor utöfver den vanliga pensionen från arméns pensionskassa med dithörande fyllnadspension från statsmedlen af tillhoppa 300 kronor, hvilken senare pension han enligt vunnit upplysning vore berättigad att vid afsked den 31 mars 1892 tillträda, summan af nyssnämnda pensioner, eller 1,000 kronor, skulle, vid bifall till framställningen i denna del, motsvara omkring $\frac{2}{3}$ af sökandens sammanlagda inkomster från boställena af tillhoppa 1,412 kronor; och att, då ett sådant förhållande mellan storleken af lön och pension för afgående mönsterskrifvare på gammal stat blifvit i Kongl. Maj:ts särskilda propositioner till 1886 och 1887 årens Riksdagar lagdt till grund för framställningar

om anvisande af statspensioner åt dylika tjenstemän, arméförvaltningen funne sig böra tillstyrka, att sökanden måtte hos Riksdagen anmälas till erhållande af 700 kronor årlig pension å allmänna indragningsstaten, att utgå från början af månaden näst efter den, i hvilken afsked honom meddelades, samt med rätt för sökanden att jemväl uppbära den fyllnads-pension, som kunde honom tillkomma på grund af kongl. brefvet den 9 februari 1858; samt att departementschefen på de af arméförvaltningen anförda skäl funnit Wickboms ansökan, för så vidt densamma kunde anses innebära en framställning att redan före uppnådd pensionsålder få till statsverket afträda de honom på lön anslagna boställen, icke kunna till någon åtgärd föranleda, men att, hvad anginge ansökningen i öfrigt, departementschefen, enär framställningar i likartadt syfte och på samma skäl redan flere gånger förut tillvunnit sig Kongl. Maj:ts och Riksdagens bifall, ansett sig böra understödja framställningen i denna del, dervid departementschefen dock funnit att säkerhet borde beredas statsverket, att Wickbom icke, till dess det fölle honom sjelf lägligt, uppsköte att bringa det af honom gjorda anbud till verkställighet, och att sålunda såsom vilkor för bifall till ansökningen borde bestämmas, att Wickbom vid uppnådd pensionsålder skulle från sin befattning afgå.

Utskottet, som icke funnit vid den gjorda framställningen något att erinra, får hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Angående
pension för
f. d. extra
bataljonslä-
karen A. V.
H. Ahlberg.
[3.]

4:o. Med anledning af derom gjord ansökan har Kongl. Maj:t vidare föreslagit, att före detta extra bataljonsläkaren vid flottans station i Karlskrona *Axel Victor Heribert Ahlberg* måtte å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 1,000 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med 1890 års ingång.

Såsom af sist åberopade statsrådsprotokoll (bil. 3, sid. 15) inhemtas, hade Ahlberg i sin ansökan anført, att han, hvilken vore född den 19 april 1814 samt från år 1853, ehuru ej kompetent, blifvit år efter år af dåvarande sundhetskollegium förordnad att bestrida en andre bataljonsläkare-tjenst vid flottans nämnda station och, enligt kongl. brefvet till bemälda kollegium den 12 december 1865, fortfarande bibehållits vid detta förordnande till den 19 oktober 1877, då han förordnats att såsom extra läkare bestrida helso- och sjukvården vid den i Karlskrona förlagda garnisonskommendering ur indelta armén, numera i följd af nämnda kommenderings den 18 juli 1889

försiggångna indragning blifvit urståndsatt att bereda sig och sin familj nödig lifsbergning, synnerligen som hans helsa och krafter vid en uppnådd ålder af öfver 75 år icke medgåfve honom att i nämnvärd mån dertill bidra; och hade han af sådan anledning anhållit, att, då han varit anställd i statens tjänst mer än 35 år och vitsordats för nit och skicklighet vid fullgörandet af sina tjensteåligganden, men af sina aflöningsförmåner, som först under sistberörda tjenstgöring utgjort sex kronor i dagtraktamente, ej kunnat bespara något för framtiden, Kongl. Maj:t täcktes antingen bevilja sökanden något understöd för hans återstående lefnadsår eller ock vidtaga åtgärd för beredande åt honom af pension från allmänna indragningsstaten.

Uti infordradt utlåtande hade medicinalstyrelsen, med vitsordande af de utaf sökanden meddelade uppgifter och med särskild hänsyn dertill, att det Ahlberg enligt förberörda kongl. bref den 12 december 1865 meddelade ständiga förordnande å en andre bataljonsläkare-tjänst vid flottan upphört till följd af tjänstens indragning år 1877, samt att detta äfven varit förhållandet med den af honom sedermera innehafda befattning, hemställt om aflåtande af framställning till innevarande Riksdag, att en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 1,000 kronor, utgörande ej fullt hälften af det arfvode, Ahlberg under de senaste tolf åren uppburit, måtte tillerkännas honom under hans återstående lifstid samt utgå från och med år 1890.

Statskontoret, hvars yttrande i ärendet jemväl infordrats, hade dervid, jemte öfverlemnande af ett genom stationsbefälhafvaren i Karlskrona infordradt intyg om Ahlbergs ekonomiska ställning, hvaraf framginge, att Ahlberg, som vore egare af en mindre, till 3,000 kronor upptaxerad fastighet, hvaruti han jemte sin hustru och en ogift dotter bodde, derutöfver endast kunde beräkna en årlig inkomst af tvåhundra kronor, ansett sig med afseende å Ahlbergs långvariga och väl vitsordade tjenstgöring äfvensom hans intygade meddellösa ställning, samt då han till följd af sin höga ålder måste antagas sakna förmåga att i någon väsentlig mån bidra till sitt och sin familjs uppehälle, böra tillstyrka bifall till hvad medicinalstyrelsen i frågan hemställt.

Utskottet, som på de i statsrådsprotokollet anförda skäl funnit något understöd böra Ahlberg från det allmännas sida beredas, har dock ansett, att pensionen skäligen bör bestämmas till enahanda belopp, eller 600 kronor, som Riksdagen år 1889 tillerkände medikofilosofie kandidaten J. A. W. Hägerstrand, hvilken åtnjutit ungefär lika aflöningsförmåner som Ahlberg och hvilken, liksom denne till bestridande af ordinarie läkaretjänst inkompetent, af sundhetskollegium och medicinalstyrelsen användts till likartad tjenstgöring såsom extra läkare.

Utskottet får derfor hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att före detta extra bataljonsläkaren vid flottans station i Karlskrona Axel Victor Heribert Ahlberg må å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 600 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med 1890 års ingång.

5:o. Uppå derom af landtmäteristyrelsen gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att en hvar af nedannämnde, vid afvittringsverket i Vesterbottens län anstälde tjenstemän måtte, dock med vilkor att rätt till pension såsom kommissionslandtmätare icke måtte honom tillkomma, från och med månaden näst efter den, hvarunder han, i följd deraf att hans befattning vid afvittringsverket blefve öfverflödig, erhåller afsked från nämnda verk, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till följande belopp:

Angående pension för styresmännen vid afvittringsverket i Vesterbottens län K. Widmark samt afvittringslandtmätarne G. Ericsson och C. H. Huldt.	styresmännen vid afvittringsverket i Vesterbottens län	
[4.]	Karl Widmark	kronor 2,500: —
	afvittringslandtmätaren i samma län Gustaf Ericsson.....	» 1,000: —
	och afvittringslandtmätaren i samma län Carl Hampus Huldt	» 2,000: —

Såsom af statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 13 december 1889 (bil. 4, sid. 18) inhemtas, har statsrådet och chefen för civildepartementet vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t till en början erinrat, att Riksdagen enligt skrifvelse den 19 maj 1875 medgifvit, att storskiftes- och afvittringslandtmätare, som tjenat 30 år, deraf minst 25 år vid storskiftes- eller afvittringsverken, måtte vid uppnådda 60 lefnadsår berättigas att på allmänna indragningsstaten undfå pension till årligt belopp af 2,000 kronor, dock att storskiftes- eller afvittringslandtmätare, hvilken tillika vore kommissionslandtmätare och i sistnämnda egenskap efter afskedstagande från storskiftes- eller afvittringslandtmätarebefattningen qvarstode så länge, att han jemväl såsom kommissionslandtmätare fullgjort de för pension på allmänna indragningsstaten stadgade vilkor, finge från denna stat åtnjuta pension endast för den af tjänsterna, som berättigade till högsta pensionsbeloppet.

Redan år 1888 hade landtmäteristyrelsen, med förmålan att storskiftes- och afvittringsarbetena efter utgången af år 1889 komme att så väsentligt minskas, att åtskilliga af de vid dessa arbeten anstälde landtmätare vid nämnda tidpunkt eller kort derefter måste entledigas, gjort framställning

om beredande af pension åt åtskillige vid dessa arbeten anstälde tjenstemän, hvilka icke enligt Riksdagens ofvannämnda skrifvelse vore till pension berättigade, hvarvid styrelsen tillika föreslagit, att pensionerna måtte bestämmas för Widmark till 2,500 kronor, för Ericsson till 1,000 kronor och för Huldt till 2,000 kronor. Nu hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län hos Kongl. Maj:t gjort en, af landtmästeristyrelsen förordad framställning, att Kongl. Maj:t täcktes till innevarande Riksdag aflåta proposition om beviljande af årliga pensioner, förutom åt Widmark, som uti särskild skrifvelse anhållit om rätt till pension å allmänna indragningsstaten efter fyllda 60 lefnadsår till belopp af 2,500 kronor, jemväl åt Ericsson till belopp af 1,000 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, då han från afvittringsverket afginge, och åt Huldt å 2,000 kronor från och med månaden näst efter den, då nu pågående afvittring inom länet upphörde.

Angående desse tre tjenstemän meddelas i statsrådsprotokollet (sid. 19—21):

att *Widmark*, som vore född den 6 januari 1830, år 1852 antagits till lantmäteriauskultant, 1857 förordnats till vice kommissionslandtmätare, 1872 utnämnts till kommissionslandtmätare samt förordnats den 13 juli 1874 till afvittringslandtmätare och den 21 november 1879 af Kongl. Maj:t att tills vidare vara styresman för afvittringsverket i Vesterbottens län; att *Widmark*, enligt ett af Kongl. Maj:ts befallningshafvande utfärdadt intyg, i sin tjenstgöring ådagalagt skicklighet samt utmärkt nit, rättskaffenshet och ordningssinne, hvarjemte han iakttagit ett i allo hedrande uppförande; samt att enligt läkarebetyg *Widmark* lede af reumatiska åkommor i förening med allmän kraftnedsättning samt till följd deraf saknade förmåga att verkställa sådana tjensteåligganden, som erfordrade större kraftansträngning; att *Widmark* såsom styresman vid afvittringsverket i Vesterbottens län åtnjöte ett årligt arvode af 3,700 kronor, hvaraf 200 kronor af Riksdagen särskildt beviljats, att *Widmark* såsom skiftes- och afvittringslandtmätare varit mycket verksam och med nit och skicklighet fullgjort sina åligganden samt såsom styresman arbetat mycket nitiskt under ganska invecklade förhållanden, samt att afvittringsarbetena inom Vesterbottens län så fortskridit, att, äfven om de komme att fortsättas längre uppåt fjellen än hittills ansetts nödigt, särskild styresman för desamma under loppet af år 1890 icke erfordrades, hvarför styresmannens åligganden syntes böra emot väsentligen lägre arvode än det nu utgående, likasom i Norrbottens län skett, öfverlemnas till någon afvittringslandtmätare;

att *Ericsson*, som vore född den 10 december 1838, blifvit landtmäteriauskultant år 1862, förordnats till vice kommissionslandtmätare 1877 samt till afvittringslandtmätare den 17 februari 1879, med nit och skicklighet

fullgjort sina åligganden, men att han, som i januari månad 1886 träffats af ett slaganfall med åtföljande förlamning i venstra sidan, sedan dess enligt ett den 15 september 1888 utfärdadt läkarebetyg varit och komme för framtiden att förblifva oförmögen till sådana göromål, som erfordrade mer ansträngdt gående, på grund hvaraf han ock saknade och komme att för framtiden sakna förmåga att i någon afsevärd grad sysselsätta sig med tjenstegöromål såsom landtmätare å fältet eller i skogen; att, derest Ericssons helsa medgäfvade hans användande vid afvittringen till 1890 års utgång, han då uppnått en lefnadsålder af 52 år och tjänat vid landtmäteristaten $28\frac{1}{2}$ år, deraf såsom vice kommissionslandtmätare och afvittringslandtmätare $13\frac{2}{3}$ år och i sistnämnda egenskap nära 12 år; samt att tryckande svårighet måste efter afvittringsarbetenas afslutande uppkomma för Ericsson att finna försörjning för sig och sin hustru;

att *Huldt* vore född den 21 januari 1833 samt blifvit år 1854 antagen till landtmäteriauscultant, den 17 maj 1858 förordnad till afvittringslandtmätare och utnämnd till kommissionslandtmätare år 1867; att *Huldt* såsom afvittringslandtmätare med nit och skicklighet fullgjort sina åligganden; samt att han vid 1890 års utgång, då, enligt landtmäteristyrelsens antagande, arbetena vid afvittringsverket i Vesterbottens län sannolikt kunde afslutas, med undantag af den ifrågasatta men ännu ej af Kongl. Maj:t afgjorda fortsättningen deraf ofvan kulturgränsen, om han till dess förrättade sin nu innehafvande tjänst, uppnått en lefnadsålder af nära 58 år, tjänat vid landtmäteristaten öfver $36\frac{1}{2}$ år, deraf såsom afvittringslandtmätare öfver $32\frac{1}{2}$ år.

För att Ericsson och *Huldt* enligt Riksdagens skrifvelse den 19 maj 1875 skulle vara berättigade till pension af 2,000 kronor, komme således vid 1890 års slut att fattas för Ericsson 8 lefnadsår, $1\frac{1}{2}$ tjenstår och 13 tjenstår vid afvittringsverket samt för *Huldt* blott 2 lefnadsår. Hvad åter *Widmark* anginge, så finnes visserligen någon särskild pensionsrätt för styresmännen vid storskiftes- och afvittringsverken icke stadgad, men genom Riksdagens skrifvelser den 19 maj 1879 och den 13 juni 1883 hade årliga pensioner af 2,500 kronor, eller samma belopp som förste landtmätare, med hvilka styresmännen i afseende å tjensteåligganden vore närmast jemförlige, egde att i pension uppbära, blifvit tillagda styresmännen vid afvittringsverket i Vesterbottens län *P. A. Kjellerstedt* och vid storskiftes- och afvittringsverket i Kopparbergs län *W. Virgin*. Jemfördes *Widmarks* lefnads- och tjenstår med de vilkor, som stadgats för förste landtmätares pensionsrätt, så befunnes, att *Widmark*, derest han vore förste landtmätare i stället för styresman vid afvittringsverket, den 6 januari 1890 komme att uppfylla de stadgade vilkoren för erhållande af en pension å 2,500 kronor.

Då af hvad sålunda upplysts framgår, att ifrågavarande tjenstemän

nu mera äro för afvittringsverket öfverflödiga, så att deras befattningar efter deras afgang icke vidare komma att tillsättas, har utskottet ansett pensioner skäligen böra dem beviljas, men då Widmarks befattning icke kan anses fullt jemförlig med en förste landtmätares, torde den för honom föreslagna pensionen lämpligen böra nedsättas till 2,000 kronor; och då, hvad Huldt beträffar, denne vid 1890 års slut icke uppnått den lefnadsålder, som skulle kunna berättiga honom till pension å 2,000 kronor, har utskottet funnit den för honom föreslagna pensionen å nyssnämnda belopp böra nedsättas till 1,600 kronor, eller till samma belopp, hvarmed pension till kommissionslandtmätare utgår. Hvad slutligen Ericsson angår, torde, med hänsyn till hans föga framskridna ålder och den förmåga man till följd deraf kan antaga honom ega att med eget arbete bidra till sin försörjning, det för honom ifrågasatta pensionsbeloppet böra nedsättas till 800 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att en hvar af nedannämnde, vid afvittringsverket i Vesterbottens län anstälde tjenstemän må, dock med vilkor att rätt till pension såsom kommissionslandtmätare icke må honom tillkomma, från och med månaden näst efter den, hvarunder han, i följd deraf att hans befattning vid afvittringsverket blifver öfverflödig, erhåller afsked från nämnda verk, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till följande belopp:

a) styresmannen vid afvittringsverket i Vesterbottens län Karl Widmark	2,000 kronor,
b) afvittringslandtmätaren i samma län Gustaf Ericsson	800 »
och c) afvittringslandtmätaren i samma län Carl Hampus Huldt	1,600 »

6:o. Uppå derom af ingenjören vid generallandtmäterikontoret *Per Emanuel Bergstrand* gjord, af landtmäteristyrelsen öfverlemnad ansökning har Kongl. Maj:t, efter det yttranden öfver ansökningen afgifvits af statskontoret och direktionen öfver civilstatens pensionsinrättning, föreslagit, att Bergstrand måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han med pension från civilstatens pensionsinrättning erhöle afsked från sin befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta fyllnadspension till så stort belopp, att detta tillsammans med pensionen från

*Angående
pension för
ingenjören
P. E. Berg-
strand.*

[5.]

nämnda inrättning komme att utgöra 2,662 kronor, eller 1,462 kronor årligen.

Af statsrådsprotokollet (bil. 4, sid. 22) inhemtas, att Bergstrand, som vore född den 7 oktober 1834 och den 26 september 1870 erhållit sin nu innehafvande befattning såsom ingenjör vid generallandtmäterikontoret, i sammanhang med löne reglering för landtmäteristyrelsen, genom kongl. brefvet den 8 juni 1878 blifvit från och med år 1879 öfverflyttad på allmänna indragningsstaten med lön motsvarande hans dåvarande beräknade aflöning, 2,662 kronor, att utgå för så lång tid han i sin dåvarande befattning hos landtmäteristyrelsen qvarstode och dermed dittills förenade åligganden fortfarande fullgjorde.

I sin ansökning hade Bergstrand, under förmälan att han, om han toge afsked från sin tjenst, vore berättigad att från civilstatens pensionsinrättning erhålla pension af 1,200 kronor, anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att, under vilkor att Bergstrand sökte afsked från sin ingenjörsbefattning med pension från nämnda pensionsinrättning å 1,200 kronor, uppföra honom på allmänna indragningsstaten till erhållande af skilnaden mellan berörda pension och det belopp, 2,662 kronor, som han från nämnda stat nu uppbure, eller 1,462 kronor, att utgå under Bergstrands återstående lifstid.

Af landtmäteristyrelsen vore upplyst, att Bergstrands tjenstgöring vid generallandtmäterikontoret, hvilken, sedan han öfverflyttats å indragningsstaten, hittills fortgått, väl understundom varit af nytta, synnerligen för de tider, då vikarie erfordrats för sjukdomsförfall eller för beredande af semester åt vederbörande tjänstemän, men att hans tjenstgöring likväl numera utan afsevärd olägenhet kunde undvaras, emedan de öfrige två ingenjörerne utom allt tvifvel i allmänhet medhonne de göromål, hvilka enligt § 7 af landtmäteriinstruktionen ålåge desse tjänstemän; samt att de ökade utgifter, som genom upphörande af Bergstrands tjenstgöring kunde uppkomma å det till styrelsens förfogande ställda anslag för vikariatsersättning, arfvoden åt extra biträden och renskrifningskostnad, blefve mycket obetydliga, emedan under de tider, då tjänstemännen begagnade semester, göromålen vid generallandtmäterikontoret numera i allmänhet icke voro så omfattande, att under dessa tider de extra biträdenas antal skulle behöfva förökas, om Bergstrand afginge; hvarför styrelsen tillstyrkt bifall till ansökningen.

Jemväl statskontoret hade förordat ansökningen till bifall, hvarefter direktionen öfver civilstatens pensionsinrättning anført, att, enär Bergstrand, som från och med mars månad 1865 varit delegare uti och erlagt stadgade afgifter till pensionsinrättningen, ännu icke erlagt dylika afgifter för 30 år och således ännu icke fullgjort vilkoren enligt 14 § i reglementet för pensions-

inrättningen den 23 november 1888, vore Bergstrand, om afsked honom meddelades, icke berättigad att från nämnda inrättning undfå pension, derest han icke, före afskeds erhållande, med direktionens medgifvande erlade till inrättningens kassa bristen i 30 års afgifter.

Enär det belopp å 2,662 kronor, Bergstrand jemlikt kongl. brevet den 7 juni 1878 uppbär å allmänna indragningsstaten, skall till honom utgå endast för så lång tid han i sin befattning hos landtmäteristyrelsen kvarstår och dermed dittills förenade åligganden fortfarande fullgör, och då Bergstrand ännu icke, så vidt upplyst blifvit, är af ålder eller sjukdom förhindrad att fortfarande utöfva sina tjensteåligganden, samt, enligt hvad af landtmäteristyrelsens yttrande i ämnet framgår, hans tjenstgöring åtminstone stundom kan vara af nytta och jemväl bereda minskad utgift i det till styrelsens förfogande ställda anslag för vikariatsersättning m. m., hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må af Riksdagen bifallas.

7:o. Med anledning af en utaf kommissionslandtmätaren och karto-^{Angående} grafen vid allmänna ekonomiska kartverket *Sigismund Septimus Stanislaus Leczinsky*^{pension för} gjord, af afdelningschefen vid generalstabens topografiska afdelning^{kommissions-} öfverlemnad framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Leczinsky måtte^{landtmätaren} från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sina befattningar^{och karto-} såsom kartograf och kommissionslandtmätare afginge, under sin återstående^{grafen S. S.} lifstid åtnjuta från allmänna indragningsstaten pension till så stort belopp, att detta tillhoppa med den pension från civilstatens pensionsinrättning, 600 kronor, hvartill han såsom kommissionslandtmätare kunde blifva berättigad, uppginge till 2,000 kronor, eller 1,400 kronor årligen. ^{S. Leczinsky.} [6.]

Enligt hvad af statsrådsprotokollet (bil. 4, sid. 23) inhemtas, hade afdelningschefen i ärendet anført, att de tjensteåligganden, som tillhörde de vid rikets ekonomiska kartverk anstälde kartografer, vore, synnerligast hvad beträffade arbetena på fältet, af särdeles ansträngande beskaffenhet, i följd hvaraf i allmänhet vid uppnådda 60 lefnadsår den för sådana arbeten nödiga helsa och kraft icke längre förefunnes, likasom ock redan före uppnåendet af denna ålder synförmågan vanligen vore otillräcklig för utförandet af härmed förenade ritarbeten; att det därför vore ur synpunkten af kartarbetenas bästa och billigaste bedrifvande af vigt, att kartografer, som uppnått nämnda åldersgräns, bereddes tillfälle att afgå för att ersättas af yngre personal; att Leczinsky vore född den 26 december 1829, år 1847 antagits till elev vid landtmäteristaten samt år 1851 till landtmäteriauskultant, 1861 konstituerats till vice kommissionslandtmätare, 1866 utnämnts till kommissionslandtmätare

och den 23 mars 1867 anstälts såsom kartograf vid ekonomiska kartverket; att Leczinsky, hvilken således under en tid af mer än 38 år varit i det allmännas tjenst och derunder mer än 22 år tjenstgjort vid ekonomiska kartverket, under sin tjenstgöring vid kartverket städse med stort nit, noggrannhet och skicklighet utfört de honom förelagda arbeten såväl på fältet som vid hufvudstationen; att Leczinskys synförmåga under senare åren betydligt försvagats, så att han ej utan svårighet kunde sysselsättas med ansträngande arbete, hvilket än ytterligare bestyrktes af ett ansöknings bifogadt läkarebetyg; att denna försvagade synförmåga utgjorde ett väsentligt hinder för Leczinsky att allt fortfarande kunna på ett fullt tillfredsställande sätt utföra de med hans kartografbefattning förenade göromål; samt att Leczinsky af sitt arfvode såsom kartograf, hvilket, efter att till en början hafva utgått med 1,200 kronor, först så småningom ökats till dess nuvarande belopp af 3,000 kronor, af hvilket sistnämnda arfvode han först år 1883 kommit i åtnjutande, icke varit i tillfälle göra några besparingar för sin ålderdom, utan att han vid afskedstagandet vore för sin utkomst uteslutande hänvisad till den pension af 600 kronor, hvartill han såsom kommissionslandtmätare vore berättigad från civilstatens pensionsinrättning.

Direktionen öfver civilstatens pensionsinrättning hade i afgifvet yttrande tillkännagifvit, att Leczinsky ännu icke erlagt stadgade afgifter till pensionsinrättningen för längre tid än tjugotre år och således, ehuru han i öfrigt fullgjort de i 14 § af reglementet för civilstatens pensionsinrättning den 23 november 1888 stadgade vilkor för undfående af pension, ännu icke vore berättigad till pension från denna inrättning, derest han icke, före afskeds erhållande, med direktionens medgifvande erlade till inrättningens kassa bristen i trettio års afgifter.

Slutligen hade statskontoret i infordradt yttrande anført, att då Leczinsky tillbragt en tid af öfver 38 år i statens tjenst och han numera vid en uppnådd ålder af nära 60 år och med försvagad synförmåga icke kunde på ett tillfredsställande sätt fullgöra de med kartografbefattningen förenade göromål, ansåge sig statskontoret, under åberopande jemväl af 1885 och 1888 årens Riksdagens beslut angående pension åt kartograferne E. O. Nordlinder och J. P. Ljungström, kunna tillstyrka, att pensionsförmån från rikets allmänna indragningsstat utöfver den Leczinsky från civilstatens pensionsinrättning tillkommande pension honom vid afskedstagandet bereddes, och syntes denna pension från allmänna indragningsstaten lämpligen böra bestämmas till 1,400 kronor, så att Leczinsky vid afskedstagandet från såväl kommissionslandtmätare- som kartografbefattningen finge, med tillägg af det för kommissionslandtmätare från civilstatens pensionsinrättning utgående pensionsbelopp af 600 kronor, komma i åtnjutande af tillsammans 2,000

kronor årligen, eller enahanda belopp, som enligt kongl. brefvet den 2 juli 1875 tillkomme storskiftes- och afvittringslandtmätare.

Då, såsom i detta ärende åberopats, Riksdagen åren 1885 och 1888 beviljat tvenne kartografer pension till samma belopp, som nu för Leczinsky begäres, läser Riksdagens beslut i dessa fall hafva föranledts af omständigheter, hvilka icke vid nu föreliggande pensionsfråga hafva sin motsvarighet, såsom att den pensionssökande haft familj att försörja m. m.; och torde alltså de då beviljade pensionerna icke skäligen böra läggas till grund för bestämmande af det nu ifrågasatta pensionsbeloppet, utan anser utskottet den för Leczinsky föreslagna pensionen böra nedsättas till 1,000 kronor, hvarigenom han, med inberäkning af den pension å 600 kronor från civilstatens pensionsinrättning, hvartill han kan blifva berättigad, komme att i pension erhålla 1,600 kronor, eller lika stort belopp, hvarmed kommissionslandtmätares pension utgår.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att kommissionslandtmätaren och kartografen vid allmänna ekonomiska kartverket Sigismund Septimus Stanislaus Leczinsky må från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sina befattningar såsom kartograf och kommissionslandtmätare afgår, under sin återstående lifstid åtnjuta från allmänna indragningsstaten pension till så stort belopp, att detta tillhoppa med den pension från civilstatens pensionsinrättning, 600 kronor, hvartill han såsom kommissionslandtmätare må blifva berättigad, uppgår till 1,600 kronor, eller 1,000 kronor årligen.

8:o. Med anledning af en utaf jernvägsstyrelsen gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att förre byggmästaren *Johan Fredrik Sjöman* måtte från och med år 1890 under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af 720 kronor.

Angående pension för förre byggmästaren J. F. Sjöman.

[7.]

Af statsrådsprotokollet (bil. 4, sid. 25) inhemtas, bland annat, att Sjöman, som vore född den 3 augusti 1822, under mer än 30 år haft sig anförtrord den omedelbara tillsynen öfver utförandet af hufvudsakligen vattenbyggnadsarbeten vid statens jernvägar; att han i utöfvandet af sina åligganden städe ådagalagt drift, ordning och pålitlighet i förening med en ovanlig skicklighet i de flesta vid väg- och vattenbyggnader förekommande arbeten; att han på grund af ofärdighet i venstra handen, hvarå tummen

vore amputerad, samt minskad rörlighet i högra handleden, äfvensom betydliga åderbräck å venstra underbenet i förening med framskriden ålder och allmän sjuklighet saknade förmåga att med eget arbete sig försörja; samt att han i jernvägens arbete träffats af de omnämnda skadorna i händerna och åderbräcket.

Med hänvisning till hvad statsrådsprotokollet i öfrigt i ärendet innehåller, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för förre materialförvaltaren B. Fredrikssons enka. [8.]

9:o. Med anledning af en utaf jernvägsstyrelsen gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att förre materialförvaltaren vid statens jernvägsbyggnader m. m. Bernhard Fredrikssons enka *Fredrika Vilhelmina Fredriksson*, född Westerland, måtte, så länge hon förblefve enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 400 kronor, att utgå från och med 1890 års ingång.

Af statsrådsprotokollet (bil. 4, sidd. 26 och 27) har utskottet inhemtat, att Fredriksson aflidit den 31 augusti 1889 till följd af en elakartad svulst, hvilken, enligt läkares intyg, sannolikt orsakats genom upprepade förkylningar under de tjänsteresor, Fredriksson nödgats företaga, utsatt för det norrländska klimatets vexlingar; att enligt den efter Fredriksson upprättade bouppteckning tillgångarne i boet utgjorts, förutom af bohagsartiklar, utaf aktier i Jemtlands folkbank å tillhoppa 1,000 kronor och af inestående pension till belopp af 300 kronor, samt att behållningen vid bouppteckningen belöpt sig allenast till 1,583 kronor 16 öre; att enligt intyg af läkare enkan Fredriksson, hvilken vore född den 9 december 1821, lede af kronisk lungkatarr och allmän svaghet; samt att hennes enda barn, dottern Clara Nathalia, född år 1855, vore behäftad med en icke obetydlig scolios och dessutom lede af kronisk lungkatarr, på grund hvaraf hon hade minskad arbetsförmåga och för ty ej kunde bidraga till sin moders försörjning; samt att, enligt hvad jernvägsstyrelsen anfört, Fredriksson, som den 1 april 1855 antagits till underkassör vid statens jernvägsbyggnader och år 1857 förordnats att vara stationskassör, från och med år 1858 tjenstgjort såsom materialförvaltare vid olika delar af under byggnad varande stambanor, intill dess han, med af Riksdagen honom beviljad pension af 1,800 kronor, frånträdde sistberörda tjänst den 31 januari 1889; att Fredriksson under den tid af närmare tretiofyra år, hvarunder han varit anstald i statens tjänst, städe ådagalagt nit, redbarhet och duglighet i de ansvarsfulla göromål, som tillhört hans befattning, i anledning hvaraf och på i öfrigt anförda skäl jernvägsstyrelsen

hemställt, att enkan Fredriksson måtte beredas ett årligt understöd af 600 kronor att utgå från och med år 1890 och så länge hon lefde ogift.

Uti afgifvet utlåtande hade statskontoret, enär enligt de upplysningar, handlingarna lemnade om boets tillgångar samt om både enkan Fredrikssons och hennes dotters sjuklighet och deraf härledda oförmåga att i någon väsentligare mån bidraga till sitt uppehälle, enkan Fredriksson utan tvifvel vore i behof af understöd, samt då Fredrikssons verksamhet i statens tjenst fortvarat under närmare 34 år och blifvit väl vitsordad, ansett det vara billigt, att staten lemnade något bidrag till hans efterlemnade makas och dotters uppehälle, hvarför statskontoret hemställt om bifall till jernvägsstyrelsens framställning, dock så, att pensionsbeloppet nedsattes till 400 kronor.

Utskottet, som ansett det af Kongl. Maj:t äskade pensionsbeloppet skäpligen böra nedsättas till samma belopp, utskottet i liknande fall tillförene föreslagit, eller till 300 kronor, hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att förre materialförvaltaren vid statens jernvägsbyggnader m. m. Bernhard Fredrikssons enka Fredrika Vilhelmina Fredriksson, född Westerlund, må, så länge hon förblifver enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 300 kronor, att utgå från och med 1890 års ingång.

10:o. Med anledning af en utaf adjunkten vid allmänna läroverket i Nyköping *Johan Fredrik Petersson* gjord, af domkapitlet i Strengnäs till Kongl. Maj:t insänd ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Petersson måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöle afsked från sin befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,875 kronor.

*Angående
pension för
läroverks-
adjunkten J.
F. Petersson.
[9.]*

Af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 31 december 1889 (bil. 5, sid. 28) inhemtas, att Petersson, som vore född den 17 augusti 1837, befullmäktigats såsom adjunkt vid allmänna läroverket i Nyköping den 12 juni 1867 och tillträdt befattningen den 1 augusti samma år; att han vid nämnda läroverk tjenstgjort dels från början af höstterminen 1867 till och med höstterminen 1878, dels sex veckor i början af höstterminen 1882, hela vårterminen och höstterminen 1883 samt vårterminen och fem veckor af höstterminen 1884, hvaremot han hela den öfriga tiden från och med vårterminen 1879 och på grund af sjukdom åtnjutit och jemväl innevarande läsår åtnjöt tjänstledighet; att läroverkets nuvarande rektor, med stöd af de omdömen om sökandens lärareverksamhet, dem rektor inhemtad dels af

de kollegiets medlemmar, hvilka tjenstgjort samtidigt med sökanden, dels af läroverkets sedan år 1865 fungerande inspektor, vitsordat, att sökanden i sin lärareverksamhet ådagalagt berömvärd skicklighet samt städse med samvetsgrannhet, ordning och synnerligt nit fullgjort sina åligganden, hvarjemte han alltid iakttagit en efterdömlig vandel; att bemälde rektor i skrifvelse till eforsembetet på det lifligaste förordat ansökningen och såsom skäl därför framhållit de svåra olägenheter, som varit och voro förbundna med täta ombyten af vikarier, samt att sökanden enligt läkarebetyg lede af kronisk venstersidig lunginflammation med tidtals påkommande blodhosta och att han på den grund ej, utan risk att förkorta sitt lif, kunde vid läroverket vidare tjenstgöra.

Ehuru sökanden endast uppnått 52 lefnadsår och icke varit i statens tjenst anstald mer än 22 år samt han således på långt när icke uppfyllt de för lärares pensionsrätt föreskrifna vilkor i afseende å lefnads- och tjenstår, hade statskontoret, som i ärendet afgifvit yttrande, vid det förhållandet att sökanden ända sedan höstterminen 1884 varit af sjukdom urståndsatt att sin tjenst bestrida och, enligt hvad läkarebetyget innehöller, lede af sådan sjukdom, att han ej utan fara för sitt lif kunde vid läroverket vidare tjenstgöra, hemställt, det Kongl. Maj:ts täcktes i proposition till Riksdagen föreslå, att sökanden, hvilkens aflöning utgjordes af lön 1,500 kronor och ålderstillägg 1,000 kronor, eller tillhopa 2,500 kronor, måtte tillerkännas rättighet att, efter afskedstagandet, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension, hvars belopp, i öfverensstämmelse med hvad i likartadt fall tillförene egt rum, syntes böra bestämmas till tre fjerdedelar af sagda aflöning, eller 1,875 kronor.

Då Petersson icke uppnått någon synnerligen hög ålder och med hänsyn till den jemförelsevis korta tid, han vid läroverket tjenstgjort, har utskottet ansett det föreslagna pensionsbeloppet väl högt och skäligen böra till 1,500 kronor nedsättas, hvarför utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att adjunkten vid allmänna läroverket i Nyköping Johan Fredrik Petersson må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från sin befattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,500 kronor.

Angående
pension för
seminarie-
läraren J.
Fogelberg.

11:o. Uppå derom af läraren i musik och sång vid folkskolelärareseminariet i Vexjö, *Johan Fogelberg* gjord, af domkapitlet öfverlemnad framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att Fogelberg måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhöle afsked från sin befattning,

under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,000 kronor.

Då af statsrådsprotokollet (bil. 5, sidd. 29 och 30), till hvilket utskottet i öfrigt tillåter sig hänvisa, framgår, att Fogelberg redan uppbär i årliga pensioner dels såsom f. d. musik- och sånglärare vid allmänna läroverket i Vexjö, ur Vexjö stifts emeritikassa 1,000 kronor, dels ock såsom f. d. musikdirektör vid Kronobergs regemente från arméns pensionskassa 180 kronor och från nämnda regementets officerscorps' kassa 110 kronor, eller tillsammans 1,290 kronor, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må vinna Riksdagens bifall.

12:o. Med tillstyrkande af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning och under erinran, att Riksdagen under en följd af år för ändamålet beviljat lika stort belopp, hemställer utskottet,

Angående
understöd åt
äldre
behöfvande
folkskole-
lärare.
[11.]

att å allmänna indragningsstaten må för år 1891 anvisas ett anslag af 10,000 kronor, att, enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t kan finna godt meddela, användas till understöd af högst 250 kronor åt sådana äldre behöfvande folkskolelärare, hvilka oförvitligen skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867.

13:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att byggmästaren *Carl Henrik Hallström* måtte å allmänna indragningsstaten från och med innevarande år under sin återstående lifstid årligen åtnjuta ett belopp af 3,000 kronor.

Angående
ersättning
till bygg-
mästaren C.
H. Hall-
ström.
[12.]

I sammanhang med denna framställning har Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen under åttonde hufvudtiteln (punkten n:o 73) äskat på extra stat för år 1890 50,000 kronor till ersättning åt byggmästaren *Hallström* för lidna förluster å universitetsbyggnaden i Upsala.

Utskottet kommer framdeles att i ett sammanhang yttra sig öfver båda dessa framställningar; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

14:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att bestämmelserna om fastställande af riksmarkegångspris å spanmål icke vidare måtte ega tillämplighet samt att vid utbetalning till sterbhus af begravningshjelp, som blifvit grundlagd före år 1841 genom innehållning å lön, deri spanmål ingått, förhöjningen å

Angående
beräkning af
priset å den
i äldre lön
ingående
spanmål.
[13.]

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 4 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

det värde, 7 riksdaler banko eller 10 kronor 50 öre för tunnan, hvartill spanmälen vid 1840—1841 års statsreglering beräknas, måtte, der den som grundlagt begravningshjelpen afidit efter ingången af år 1891, från allmänna indragningsstaten utgå efter den senast enligt markegångstaxan för det län, inom hvilket begravningshjelpsbesparingen egt rum, under litt. A. fastställda markegång, med iakttagande dervid att, der begravningshjelp aftjenats å lön vid något af embetsverken inom hufvudstaden, beräkningen skall grundas på markegången för Stockholms län.

Under hänvisning till den utredning i ärendet, det statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 11 januari 1890 innehåller å sid. 4—8, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande förslag må af Riksdagen bifallas.

15:o. I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 18) har Kongl. Maj:t föreslagit, att vaktmästaren i landtförvarsdepartementets kommandoexpedition *stat för vaktmästaren L. E. Eriksson.* *Lars Erik Eriksson* måtte från och med månaden näst efter den, i hvilken han blefve från vaktmästaresysslan entledigad, å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till belopp af 600 kronor årligen.

Af det propositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförvarsärenden den 24 januari 1890 inhemtas, att Eriksson, hvilken vore född den 6 januari 1819, den 1 april 1862 antagits till extra vaktmästare och den 16 april 1866 förordnats att tills vidare bestrida vaktmästaretjensten vid expeditionen mot åtnjutande af dermed förenade arfvode; att han, såsom saknande rätt till pension, icke kunde afskedas utan att på samma gång beröfvas allt bidrag af staten till hjälp på ålderdomen; samt att chefen för landtförvarsdepartementets kommandoexpedition anhållit att, då Eriksson vid en så framskriden ålder icke vidare kunde nöjaktigt sköta de åligganden, som tillhörde en vaktmästare, allra minst vid en militärexpedition såsom den förenämnda med en mängd göromål af i allmänhet brådskande beskaffenhet, utan tjenstgöringen derinom fordrade, att han, som derjemte lede af betydlig döfhet, snarligen erhöle afsked, Eriksson måtte beredas pension, i hvilket afseende chefen för kommandoexpeditionen, jemte erinran att arfvodet för ifrågavarande vaktmästaretjenst, enligt gällande stat för denna expedition af den 5 december 1873, utgjorde 750 kronor samt att Eriksson dessutom åtnjöte fri bostad, hemställt, att pensionen måtte, i betraktande af Erikssons långvariga och pligttrogna tjenst, föreslås till samma belopp som lön och ålderstillägg för andre vaktmästaren i nämnda departements afdelning af Kongl. Maj:ts kansli

eller 600 kronor; öfver hvilken framställning arméförvaltningen och statskontoret afgifvit utlåtanden, deri densamma blifvit förordad.

Då Erikssons aflöning ej utgått som fast lön utan endast som arfvode och han således ej torde vara fullt jemförlig med landtförsvarsdepartementets andre vaktmästare, finner utskottet, i betraktande jemväl deraf att Eriksson icke fullt 28 år varit i statens tjenst och derunder icke i någon mån sjelf bidragit till sin pensionering, den ifrågavarande pensionen skäligen böra ned sättas till samma belopp, som nämnde vaktmästare åtnjuter i lön utan ålders tillägg, eller 500 kronor, och hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att vaktmästaren vid landtförsvarets kommandoexpedition Lars Erik Eriksson må från och månaden näst efter den, i hvilken han varder från vaktmästaresysslan entledigad, å allmänna indragningsstaten åtnjuta pension till belopp af 500 kronor årligen.

16:o. I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 19) har Kongl. Maj:t, med anledning af derom gjord, af chefen för generalstaben öfverlemnad ansökning, föreslagit, att f. d. gravören vid generalstabens topografiska afdelning C. S. Wennerstens enka *Amanda Charlotta Wennersten*, född *Schaerbing*, måtte, från och med 1890 års ingång och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblefve, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 300 kronor.

Af det propositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvars- ärenden den 31 januari 1890 inhemtas, att f. d. gravören Wennersten, som den 26 november 1889 aflidit, i nära 50 år uti nämnda egenskap egnat sin verksamhet åt statens kartverk, att han derunder ådagalagt utmärkt skicklighet och i öfrigt förtjenstfullt förhållande, att pension tillerkänts honom vid 1886 års riksdag med 1,200 kronor, samt att, då hans inkomster i anseende till tolf barns vård och uppfostran icke tillåtit några utgifter för beredande af lifförsäkring eller pension för hans blifvande enka, hon, som, enligt hvad de vid ansökningen fogade handlingarna utvisade, vore född den 18 maj 1839, nu icke egde annan tillgång till sitt och sina två oförsörjda döttrars uppehälle än deras andelar i den obetydliga behållningen i boet, uppgående enligt förrättad bouppteckning till omkring 1,100 kronor.

Statskontoret, som afgifvit infordradt utlåtande i ärendet, hade förordat ansökningen och hemställt, att pensionsbeloppet måtte bestämmas till 300 kronor.

På grund af gravören Wennerstens långvariga och väl vitsordade tjenst

Angående pension å allmänna indragningsstaten åt f. d. gravören C. S. Wennerstens enka Amanda Charlotta Wennersten, född Schaerbing.

samt enkans medellöshet har utskottet funnit det ifrågasatta understödet böra henne beredas; hvadan utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

17:o. Uti en inom Riksdagens Andra Kammare väckt motion (n:o 95) har herr *F. G. Sandwall* på anförda skäl yrkat, att Riksdagen måtte bevilja framlidne rektorn *Per Velins* dotter *Anna Velin* för hennes återstående lifstid en årlig pension af 300 kronor.

I motionen meddelas, att *Anna Velin* i arf efter sin fader, hvilken afled den 13 februari 1889, erhöill hälften af behållningen i boet, hvilken behållning enligt bouppteckningen uppgått till 4,903 kronor 62 öre, deraf möbler och annan lösegendom till värde af 2,671 kronor 31 öre, i moderne- arf egde 2,186 kronor 67 öre samt derjemte hade i sparbank insatta 1,132 kronor 78 öre, hvadan hennes ekonomiska omständigheter icke synas så ömmande, att understöd från det allmänna må på sådan grund påkallas. Med afseende härå får utskottet, som i allt fall funnit sig icke böra frångå den grundsats, som vid senaste riksmöten gjort sig gällande, nemligen att frågor af förevarande beskaffenhet icke böra till Riksdagens pröfning förekomma, innan de erhållit den fullständiga utredning, som endast hos Kongl. Maj:t kan åstadkommas, hemställa,

att herr *F. G. Sandwalls* förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

18:o. I nuvarande ordinarie anslaget till allmänna indragningsstaten, som utgår i kontant anvisning med 1,599,902 kronor och i ersättning för indragningsindragen indelning m. m. med 600 kronor, eller med tillsammans 1,600,502 kronor, har Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen icke föreslagit någon förändring; och får utskottet hemställa,

att utskottet vid uppgörande af riksstaten för år 1891 må ega att i kontanta anslaget till allmänna indragningsstaten vidtaga den jemkning, som för jemnande af riksstatens slutsumma kan blifva erforderlig.

Extra anslag.

19:o. Kongl. Maj:t har slutligen i statsverkspropositionen föreslagit, att å extra stat för år 1891 måtte anvisas ett kreditiv af 1,425,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående, Angående kreditiv för uppehållande af arméns pensionskassas egen pensionering. [14.]

äfvensom att hvad af de till pensioneringen under år 1890 anslagna medel kunde blifva oanvänt måtte för det kommande årets pensionering användas.

Med hänvisning till hvad statsrådsprotokollet öfver landtförsvärens ärenden den 16 november 1889 i ärendet innehåller, får utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 februari 1890.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid punkten 2:o (ang. pension för underofficeren A. G. Lagergren):
af herr *J. Anderson*;

vid punkten 4:o (ang. pension för f. d. extra bataljonsläkaren A. V. H. Ahlberg):

af herr *R. G. von Hedenberg*;

vid punkten 5:o (ang. pension för styresmannen för afvittringsverket i Vesterbottens län K. Widmark samt afvittringslandtmätarne G. Ericsson och C. H. Huldt):

af herr *C. E. Casparsson*;

vid punkten 5:o, mom. a) (ang. pension för styresmannen vid afvittringsverket i Vesterbottens län K. Widmark):

af herrar greve *G. Sparre* och *H. P. P. Tamm*;

vid punkten 8:o (ang. pension för förre byggmästaren J. F. Sjöman):

af herrar *S. Nilsson* och *P. Pehrsson*;

vid punkten 9:o (ang. pension för förre materialförvaltaren B. Fredriks-sons enka):

af herrar greve *G. Sparre*, *C. E. Casparsson*, *O. W. Odelberg*, *E. C. A. Piper*, *F. Boström*, *R. G. von Hedenberg* och *E. Fränckel*;

vid punkten 16:o (ang. pension åt f. d. gravören C. S. Wennerstens enka):

af herrar *S. Nilsson* och *P. Pehrsson*.

Herrar *P. J. von Ehrenheim* och *V. N. Ekenman* hafva begärt få antecknadt, att de ej inom utskottet deltagit i behandlingen af denna hufvudtitel.

*Bil. Litt. A.***Allmänna indragningsstaten.**

	Kronor.	ö.
Underofficeren vid kronoarbeta kompaniet å Vaxholm Anders Gustaf Lagergren, pension	600	—
Mönsterskrifvaren vid Jönköpings regemente J. O. Wickbom, pension	700	—
Före detta extra bataljonsläkaren vid flottans station i Karlskrona Axel Victor Heribert Ahlberg, pension	600	—
Styresmannen vid afvittringsverket i Vesterbottens län Karl Widmark, pension	2,000	—
Afvittringslandtmätaren i Vesterbottens län Gustaf Ericsson, pension...	800	—
Afvittringslandtmätaren i Vesterbottens län Carl Hampus Hult, pension	1,600	—
Kommissionslandtmätaren och kartografen vid allmänna ekonomiska kartverket Sigismund Septimus Stanislaus Leczinsky, pension.....	1,000	—
Förre byggmästaren Johan Fredrik Sjöman, pension.....	720	—
Förre materialförvaltaren vid statens jernväggsbyggnader m. m. Bernhard Fredrikssons enka Fredrika Vilhelmina Fredriksson, född Westerlund, pension.....	300	—
Adjunkten vid allmänna läroverket i Nyköping Johan Fredrik Petersson, pension	1,500	—
Understöd åt f. d. folkskolelärare, som tagit afsked före 1867	10,000	—
Vaktmästaren vid landtförvarsdepartementets kommandoexpedition Lars Erik Eriksson, pension	500	—
f. d. gravören vid generalstabens topografiska afdelning C. S. Wennerstens enka Amanda Charlotta Wennersten, född Schaerbing, pension	300	—
Summa	20,620	—

Tabell öfver ordinarie anslagen und

1890 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen in- delning m. m. på förslag.		Summa.	
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
112,286	—	—	—	112,286	—
100,428	—	—	—	100,428	—
243,640	—	—	—	243,640	—
219,470	—	—	—	219,470	—
675,824	—	—	—	675,824	—

Pensions- o

A. Pensi

Civilstatens pensionskassa:

Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän.....
 Dito för deras enkor och omyndiga barn
 Ersättning för mistade löneinnehållningar.....
 Dito för nådårs- och begrafningshjulsbesparingar
 För pensionering af kommissionslandtmätare jemte der
 För dito af tjenstemän och betjente vid skogsstaten o
 För dito af föreståndare, lärare och betjente vid teknis
 För dito af embets- och tjenstemän samt betjente vid vä
 på ordinarie stat äfvensom af deras enkor och barn ..

Arméns pensionskassa:

Ersättning för mistade löneinnehållningar.....
 Dito för nådårs- och begrafningshjulsbesparingar.....
 Bidrag till pensionering af enkor och barn efter befäl o

Vadstena krigsmanshuskassa

Amiralitetskrigsmanskassan:

Ersättning för mistade inkomster:
 Till pensionsfonden
 » gratialfonden

Till pensionering af flottans befäl och underbefäl med ved
 Till dito af flottans och lotsverkets gemenskap (deraf hö
 mans- och handtverksstaterna inrättade invalidstat) f

T:pt

itt. B.

ksstatens N i o n d e hufvudtitel.

dragningsstaterna.

aten.

Förslag till blifvande riksstat:

Anvisning i kontant.	Ersättning för indragen in- delning m. m. på förslag.		Summa.			
	Kronor	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
.....	37,500:	—				
.....	45,000:	—				
.....	2,246:	—				
.....	6,540:	—				
kor och barn	7,200:	—				
ogsskolorna	9,000:	—				
gskolan	3,500:	—				
h vattenbyggnadsstyrelsen, hvilka uppbära lön	1,300:	—				
.....	112,286	—	—	—	112,286	—
.....	4,640:	—				
.....	28,080:	—				
derbefäl med vederlikar	67,708:	—				
.....	100,428	—	—	—	100,428	—
.....	243,640	—	—	—	243,640	—
.....	36,320:	—				
.....	16,650:	—				
kar, förslagsanslag	52,970:	—				
030 kronor till den för daglönare å f. d. timmer-	100,000:	—				
gsanslag	66,500:	—				
.....	219,470	—	—	—	219,470	—
Transport	675,824	—	—	—	675,824	—

1890 års riksstat anslår:

Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen in- delning m. m. på förslag.		Summa.	
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
T:pt	675,824	—	—	675,824	—
	60,350	—	—	60,350	—
	4,000	—	—	4,000	—
	78,000	—	—	78,000	—
	68,751	—	—	68,751	—
	357,373	—	—	357,373	—
	63,500	—	—	63,500	—
	6,000	—	—	6,000	—
S:gr	1,313,798	—	—	1,313,798	—
	1,599,902	—	600	1,600,502	—
S:ma	2,913,700	—	600	2,914,300	—

Invalidhusfonden
 För blesserade öfver- och underofficerare, *reservationsansl*
 Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedl
 Bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vi
 Bidrag till folkskolelärares pensionering.....
 Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa.....
 Bidrag till kongl. teaterns pensionskassor

B. Allmän

Till diverse föremål, *förslagsanslag*

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen in- delning m. m. på förslag.		Summa.	
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
	Transport	675,824	—	—	—	675,824	—
	60,350	—	—	—	60,350	—
	4,000	—	—	—	4,000	—
	rekt utgå, förslagsanslag	78,000	—	—	—	78,000	—
	lmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m.	68,751	—	—	—	68,751	—
	357,373	—	—	—	357,373	—
	63,500	—	—	—	63,500	—
	6,000	—	—	—	6,000	—
	S:gr	1,313,798	—	—	—	1,313,798	—
	dragningsstaten.	1,599,902	—	600	—	1,600,502	—
	Summa	2,913,700	—	600	—	2,914,300	—

Bil. Litt. C.

**Tabell öfver extra ordinarie anslag under riksstatens
Nionde hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Pensionsstaten.		
För upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, <i>kreditiv</i>	1,425,000	—

N:o 10 a.

Ank. till Riksd. kansli den 14 april 1890, kl. 5 e. m.

Utlåtande, med anledning af två af Kongl. Maj:ts aflåtna propositioner angående pension å allmänna indragningsstaten åt sergeanten vid värfvade arméns disciplinkompani C. J. Welander och angående tilläggpension för jägmästaren i Skellefteå revir O. E. H. Grahl.

(1:a U. A.)

1:o. Kongl. Maj:t har uti en till Riksdagen den 14 februari 1890 aflåten proposition (n:o 22) föreslagit, att sergeanten vid värfvade arméns disciplinkompani Carl Johan Welander måtte från och med månaden näst efter den, då afsked honom beviljades, uppbära en årlig pension af sexhundra kronor från allmänna indragningsstaten.

Såsom af det den kongl. propositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden inhemtas, hade chefen för värfvade arméns disciplinkompani uti skrifvelse den 9 december sistlidet år anhållit, att pension till belopp lika med den, som sergeant af 1:sta klass vid armén erhöle, måtte vid afskedstagandet beviljas sergeanten vid kompaniet Carl Johan Welander, hvilken vore född den 30 juni 1834 och enligt vederbörligt läkarebetyg lede af ljumskbräck, kronisk magkatarr och en svårare sjukdom i föreståndarekörteln samt dessutom vore blind å venstra ögat och i öfrigt till helsan så försvagad, att han icke kunde bestrida sin tjänstebefattning vid kompaniet; och hade kompanichefen till stöd för den gjorda ansökningen dessutom framhållit, att Welander redan öfverskridit den ålder, då underofficer vore skyldig taga afsked, att han redan flera år varit urständssatt att fullgöra den bevakningsskyldighet, som honom ålåge, så att det öfriga befälet måst beordras att, utom egen tjänstgöring, jemväl öfvervaka ordningen vid de tillfällen, då Welander rätteligen skolat till bevakningstjänst kommenderas, samt att förhållandena med nödvändighet kräfde att före mötestiden innevarande år en fullt tjänstbar underofficer blefve i Welanders ställe vid kompaniet anställd.

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 4 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

Angående pension å allmänna indragningsstaten åt sergeanten vid värfvade arméns disciplinkompani C. J. Welander.

Fångvårdsstyrelsen hade uti afgifvet utlåtande upplyst, att Welander, som tjenstgjort som underofficer vid den s. k. kronoarbetsbataljonen å Karlsborg och derifrån öfverflyttats till disciplinkompaniet, vore likställd med underofficer vid kronoarbetscorpsen, att befålet vid denna corps, som fortfarande uppbure aflöning från förslagsanslaget till fångars vård och underhåll, icke egde rätt till pension å allmänna indragningsstaten, men att Riksdagen vid flera tillfällen beviljat pension åt nämnda personal, då de uppnått den för civila tjänstemän för sådan förmåns åtnjutande i allmänhet föreskrifna lefnads- och tjänsteålder.

Vidare hade statskontoret, hvars yttrande i ärendet infordrats, med tillkännagifvande att värfvade arméns disciplinkompani icke egde pensionsrätt i arméns pensionskassa, tillika anført, att vissa betjente vid fångvårdsanstalterna, såsom fanjunkare, underofficerare m. fl. vore berättigade till pension vid uppnådda 65 lefnadsår och 35 tjänsteår, deraf minst 20 år såsom ordinarie i fångvårdens tjenst; att i afseende å Welander, som endast uppnått en ålder af vid pass 56 år och varit något öfver 31 år i statens tjenst, de vilkor, som i dessa hänseenden stadgats för hans vederlikar vid centralfångelserna, sålunda icke voro uppfyllda; men att statskontoret dock, på grund af läkarebetyget och chefens för disciplinkompaniet yttrande, ansett sig böra tillstyrka, att Welander, som å den för disciplinkompaniet fastställda stat åtnjöte årligt arfvode af 600 kronor jemte portionsersättning m. fl. kontanta löneförmåner till belopp af 182 kronor, eller tillhopa 782 kronor, måtte berättigas till pension å allmänna indragningsstaten af 600 kronor.

Departementchefen har vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t erinrat, att Welander, hvilken å sin anställning vid disciplinkompaniet innehade fullmagt, icke kunde utan eget begifvande från densamma skiljas, samt på grund häraf och med stöd af hvad embetsverken anført, tillstyrkt förslag om ifrågavarande pensions beviljande.

Då upplyst blifvit att Welander, hvilken såsom sergeant vid värfvade arméns disciplinkompani ej är berättigad till pension, ännu icke uppnått de lefnads- och tjänsteår som för hans vederlikar vid centralfångelserna fordras för pensions erhållande, men deremot räknar den ålder och tjenstetid, som i sådant afseende äro föreskrifna för hans vederlikar vid armén, har utskottet funnit den af Kongl. Maj:t för Welander äskade pensionen skäligen böra bestämmas till det belopp, 510 kronor, hvarmed pension till sergeant af 1:sta klass vid armén utgår, och hvilket pensionsbelopp jemväl blifvit af chefen för omförmälda disciplinkompani föreslaget.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att sergeanten vid värfvade arméns disciplin-

kompani Carl Johan Welander, må från och med månaden näst efter den, då afsked honom beviljas, uppbära en årlig pension af 510 kronor från allmänna indragningsstaten.

2:o. Under åberopande af bilagdt protokoll öfver finansärenden för den 21 februari 1890, har Kongl. Maj:t i en samma dag till Riksdagen aflåten proposition (n:o 33) föreslagit, att jägmästaren i Skellefteå revir Oscar Eugène Hjalmar Grahl måtte från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från jägmästaretjensten blefve honom beviljad, å allmänna indragningsstaten för sin återstående lifstid erhålla, utöfver den pension af 2,250 kronor, hvartill han vore berättigad, en årlig tilläggsAngående
tilläggspen-
sion för jäg-
mästaren O.
E. H. Grahl.pension af 750 kronor.

Af förenämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att Grahl, som vore född den 14 januari 1828, den 8 juli 1850 erhållit förordnande att under den ordinarie tjensteinnehafvarens tjenstledighet förrätta jägmästaretjensten i Kronobergs län, den 14 november 1856 förordnats att tills vidare vara öfverjägare i Vesterbottens län och den 10 december 1869 utnämmts till sin nu innehafvande befattning såsom jägmästare i Skellefteå revir, att han derjemte på grund af särskilda förordnanden under tiden från och med år 1873 till den 1 juli 1888 tjenstgjort såsom skogsinspektör i Vesterbottens distrikt, att han, enligt hvad ett ansökningen bilagdt läkarebetyg utvisade, lede af kronisk katarr i mage och luftrör samt fetthjerta och nervsvaghet, samt att jemlikt kongl. kungörelsen den 29 november 1889 angående vilkoren för åtnjutande af de från innevarande års början fastställda löneförmåner för tjenstemän och betjente vid skogsstaten, Grahl, som uppnått en lefnadsålder af 62 år och varit anställd vid skogsstaten i 39 $\frac{1}{2}$ år samt, enligt hvad läkarebetyget gäfve vid handen, vore sjuklig, egde att efter erhållet afsked såsom pension uppbära ett belopp af 2,250 kronor.

Till stöd för sin begäran om förhöjning i detta pensionsbelopp hade Grahl anført, att hans tjensteverksamhet jemväl omfattat tjenstgöring såsom skogsinspektör i Vesterbottens distrikt under en tid af 15 $\frac{1}{2}$ år; att han till följd af under denna ansträngande tjenstgöring ådragen sjuklighet nödgats för tiden efter den 1 juli 1888 undanbedja sig fortsatt förordnande å nämnda skogsinspektörstjenst; att han emellertid redan vid afgången från skogsinspektörstjensten uppnått 60 år och varit i statens tjenst 38 år, deraf 31 $\frac{1}{2}$ år såsom ordinarie tjensteinnehafvare; att han sålunda uppfyllt de vilkor för pension såsom öfverjägmästare, hvilka enligt den nya regleringen blifvit fastställda; samt att han, om ej af i statstjenst ådragen sjuklighet hindrad att fortfarande tjenstgöra såsom skogsinspektör, väl kunnat på grund af långvarig tjenstgöring och erfarenhet om skogsförhållandena i distriktet ega förhoppning att i likhet med sina tjenstekamrater i Norrbottens och Södra Norrlands di-

strikt varda såsom öfverjägmästare öfverflyttad å nya staten och derigenom berättigad till den med sådan befattning förenade pension.

Uti den skrifvelse, hvarmed Grahls ansökning till Kongl. Maj:t öfverlemnats, hade domänstyrelsen, i betraktande af såväl Grahls uppnådda lefnads- och tjenstear som hans nitiska tjensteverksamhet inom skogsstaten, på grund hvaraf han, derest ej sjukdomshinder mellankommit, gjort sig förtjent att å den nya staten varda öfverflyttad såsom öfverjägmästare, hemstält, att Grahl, som i egenskap af skogsinspektör åtnjutit, oberäknadt resepenningar, en aflöning af 3,800 kronor, måtte, i öfverensstämmelse med hvad som enligt kongl. bref den 28 maj 1886 beviljats öfverjägmästarne C. J. Gyllencreutz och S. C. Lidell, utöfver den pension af 2,250 kronor, hvartill han vore berättigad, tilldelas tilläggspension till belopp af 750 kronor årligen, så att han erhöle en pension af 3,000 kronor om året.

Statskontoret, hvars yttrande i ämnet infordrats, hade funnit med bilighet öfverensstämmande att Grahl erhöle den ifrågasatta förhöjningen i den honom såsom jägmästare tillkommande pension.

Utskottet, som icke funnit den omtändigheten, att Grahl lär hafva haft utsigt att, derest icke sjuklighet mellankommit, vid omregleringen af skogsstaten, i likhet med andre skogsinspektörer blifva utnämnd till öfverjägmästare, utgöra något tillräckligt skäl för beviljande af högre pensionsbelopp än det, hvartill han såsom jägmästare är berättigad, har dock, i betraktande af Grahls långa och nitiska tjensteverksamhet och derunder ådragna sjuklighet, ansett någon förhöjning i den honom lagenligt tillkommande pensionen böra medgifvas; och har utskottet funnit denna förhöjning lämpligen böra till 250 kronor bestämmas och pensionen sålunda utgå med ett belopp af 2,500 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver, att jägmästaren i Skellefteå revir Oscar Eugène Hjalmar Grahl må från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från jägmästaretjensten honom beviljas, å allmänna indragningsstaten för sin återstående lifstid erhålla utöfver den pension af 2,250 kronor, hvartill han är berättigad, en årlig tilläggspension af 250 kronor.

Stockholm den 14 april 1890.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.